

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyi és külföldi hirdetés:

Egyszeri ár . . . 8 frt — kr.
Fél évre . . . 4 . — —
Negyed évre . . . 2 . — —
Többre szóló árak:
Egyszeri ár . . . 9 frt — kr.
Fél évre . . . 4 . 50 —
Negyed évre . . . 2 . 25 —

Egyes szám ára 4 kr.

s kapható a kiadónálattól és Gross G. Istványnál is.

BRASSÓ

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Bérmunkások levele nem fogadtunk ol.

HIRDETÉSEK DÍJA:

3 hasábos háromszög v. annak helye 7 kr. Nagyból és többeszi hirdetésnél kedvezmény Minden egyes hirdetés után meg külön 10 kr. helyreigértendő.

Nyitási költsége szála 15 kr.

Hirdetők és nyitási cikkek díja előre fizetendő.

HIRDETÉSEK FOLYÓIRATA: Brassóban a kiadónálattól Kolozsváron 26. sz. a. — Budapest: Eckstein Barab, Goldberger A. V., Menz A., Schwab Gy., — Bécsben: Danneberg J. Haasenstein és Vogler, Schickel Henric, — Berlinben: Mosse Rudolf, Frankfurth: Dautz G. L. és Társa, — Hamburgban: Károly és Luchmann, — Bécs: Hirdetési irattal.

Főszerkesztő:

Dⁿ WEISZ IGNÁZ

ügyvéd.

Szerkesztői iroda:

Brassó, Ló-platz 10. szám alatt,
hová a lap engedelmeskező költségeinek befizetése.
Kéziratok vissza nem adandók.

Feltétli szerkesztő:

Dⁿ FISCHER ÁKOS

ügyvéd.

Apponyi legújabb kanyarodása.

Bécsből írják a „Pester Correspond.-nek”: Minthogy úgy az udvar, mint a legtöbb vezető politikai személy ez idő szerint távol van Bécsből, némi időbe kellett kerülnie, míg a magyar nemzeti párt vezérének jászberényi beszámolója beszéd eljuttatott hozzájuk: és ismét néhány napba került, míg az ember valamilyen megtudhatót a benyomáról, melyet Apponyi gróf felépése választói előtt illetékes helyeken kellett. A várakozással nem sokat vesztettünk, mert a benyomás meglehetősen mulkomos volt, úgy hogy alig hagy maradvány nyomokat maga után.

Mértékadó helyen ugyanis már rég megszűntek ezt az elméletileg oly nagyon tohateség parlamentaristust mint gyakorlati államférfit komolyan venni. Még hozzá itt pontos tudomással bírtak bizonyos titkos szálakról, melyeket a magyar politikai világ három antifliberalis, illetve csak „félénk” liberalis csoportja között szított k melyeknek főcélja egy utnak a járhatható tétel lett volna, a mely után Apponyi Albert grófot Ol felsegde dolgozó-szohajátba kell vala vezetni. Már most legyen akár úgy, hogy a gróf még jókor észrevette, hogy ez az ut tulajdonképpen tévút, mely Ot Rómába — a hova minden ut vezet — okvetlen elvezetőn ugyan, de a bécsi vagy budai királyi várba soha; akár pedig úgy, hogy az a személyiség, a kit a közvetlen alkusz szerepére kiemeltek a fasisurak közül, utközben elvesztette kedvét a profit-nélküli ártólvezet: az egész dologból semmi sem lett és Apponyi egy csalódással megint gazdagabb lett,

a mi érthetően teszi, hogy Ot ismét kétségbeesetten keresni les.

Ei is voltak reá készülőbe, hogy sértett húsága érzelmeinek élesbél kifejezést fog adják: a borzasztó voresegg miatt, melyet kis zsidója az egyházpolitikai hadjáratban szenvedett, haragját a győztes kormányon és ennek felfás pártján fogja kieresztetni. De hogy bosszúságában oly roppant politikai bakugrasokra ragadtatja magát, a minokét jászberényi beszámolóbeszédében tuezatszámra produkál, azt egy, magát par excellence kormányképesnek tartó párt vezérértől már még sem várták.

Egy magas helyen, a hol a tárgyilag mindig igen szigorúan igazságos kritikák szeretik egy-egy csipőss módással fűszerezni, azt mondták a nemzeti párt vezérének legújabb kiaylatkoztatásáról, hogy az igen élénken emlékeztet Mózes próféta, az első kiaylatkoztatás-közvetítő képre. Ez a népfelszabadító órási, szarvalaku gloriolákat sugárzó prémes süvegét viseli a fején a képeken, a lábai pedig meztelenek. Egy okos flu egy ily kép láttára azt kérdezi az apjától, hogy ha melege van Mózesnek, minek visel prémes süveget? ha pedig fázik, miért jár meztelen? Mire a flu atya kitérőleg azt feleli, hogy Mózes nem közönséges ember, hanem istennek egy választója, neki sem melege nincs, so nem fázik.

Apponyi gróf jászberényi beszédének mindjárt az elején felteszi a régi hagyományok aulikus prémes süvegét, a mely alatt csak egy ömlék belőle a hiperkonzervatív loyális trón és oltár iránt. Még attól sem

lázszik itézni, hogy annyira megy, miszerint a parlament nyitl üléseben kijelentett királyi czáfolatok dacára újból a a messeszi vádat emeli a magyar kormány ellen, hogy kénszert gyakorolt a koronára, csak hogy reávegye a kötelező polgári házasság jóváhagyására. De erre mindjárt a „kiaylatkoztatás”-nak már a legközelebb következő mondatában leveti a gróf ur a csizmát és mint meztelbás demagóg azzal a vakmerő állítással lép fel, hogy az egyházpolitikai küzdelmekben nem is a szabadelvű eszmékről volt szó, hanem a merev konzervativizmus brutális erőszakkal leverte a nemzeti aspirációkat, melyeknek az a czéljuk, hogy az 1867-iki közjogi alapot magyar értelemben bővítsek és mélyítsék.

A logikának ezt a furcsa mondatát úgy kellett éreznie, mint egy ökölepást. A kormány, a szabadelvűpárt, a radikál-liberális szélsőbél meggyőződésű magva, ezek a kötelező polgári házassággrét vívott harcban mind konzervatívok, mereven konzervatívok voltak, talán reakzionáriusok is! Apponyi gróf pedig az Ot gróf padjával, a mely annak a főrendiházbeli gróf padnak a husából és véreből való hus és vér, a melynek Zichy Nándor és Eszterházy Miklós Mór grófok a szárnylegényei s a melynek alattomtán-reakzionárius tendenciája az egész világ előtt nyilvánvaló, — igen is Ot liberalis, nemzeti, Ot demokrata! Ez aztán már nem politikai taktikai balfogás többé, hanem tiszta nevetéses heheburgyaság.

Innen-onnan hus esztendő óta vezeti már ez a szerencsétlen új próféta és nép-

TÁRCZA.

Egy viszontlátás.

A normal iskolában és a gyermekkezségben, a szüles években és a gimnáziumi szerencsén se egyet estünk keresztül Vértsey Zoltán ifjokri kebelbaráttal. Bekövetkezett a kenyérkereseti studium.

Büles oktatással és itéssel az a rószáról, szerencsesikavatókkal és megkomzósodott pozgácsokkal az aya rószáról kért, meztiek fel az egyetemre. A komzás pogácsát barátnommal megosztottam, de a szerencsesikavatókat, itéseket és egyéb reális értéket nélkülözött magamnak tartottam meg, mert ebből neki is kijutott egy megfelelő adag, ha nem is születtől — mert árva flu volt — hanem gondnoktól.

Az egyetemén öt éven át látogattuk a kollegiunokat és egy esonó adasságot csináltunk s végre szigorúkká lettünk, az szerencsés tulajdonosai egy titulusnak, melytől minkelet feljogosítottáink a lánppalvilágnál áttirastatni, definíciókat memorálni, fejfájásban szenvedni és végre a köztársaságok tanároknak kiváncsiságát kielégíteni. Mint azonban eladt jutottunk volna, ti. az utolsó tanévben, barátnom szén adt elvesztettem s további sorsáról mit sem hallottam.

A doktorkalappal, melyet homlokomra nyom-

lak és az oklevéllel a kezemben, a czél még nem volt olvára: a gondok még csak most ölték magukra a strázsa jellegét; az egyik váltotta fel a másikat. De végre ezen keresztül estem a letelpedtem B. — városban. Egy szép számú esztendő lezajlott mindegyik különös, engem érdekelt esemény nélkül. Ifjokri karrieremnél nehéz napunknak közepete már-már meg is fejezte, a midőn várandalusi mént találkoztam vele.

Városomnak kisebb-nagyobb illékölközben vándorszínészek szökték Tepsiszerükert megállítani, vagyis Thalia sátorát felhívni. Évek előtt egy ilyen sátorlalt nyomorgott falaink között és csupa hazafizsálós — a monnyire időm engedte — el-eljártogattam én is a színházba. Egy előadásnál — már nem emlékszem, minő darabot adtak — egy hőrhöz, beteges kinezésű, elsővándort szénész, a dalokkal és táncszel bőven kistafirozott darabban járta a többivel együtt a csarist, pihető kebellet, kigylut arczával, fejével szemekkel és roskadozó testtel, de mégis járta, mi mellett a darab folyamán komikus szerepét szívröhöz akasztófalánál játszottá el. A közönség tapsolt, tombolt, többször a színpadra hívta, mire mindannyiszor meghajlott és kíváncsorgott.

Valami nyomozást érezt fogott el, nem annyira a színművet gerjesztő benyomásért, melyet roán tettem, mint egy kimondhatatlan valami sejtelen miatt, mely azt sugá, hogy ezt az embert már

valahol láttam, vagy épen, hogy vele már érintkezésben is voltam. Nyomott kedélyvel, a véglet kehelgalo távozást a színházból, s ottlont megerkeve, nyugalmra hajtam fejemet.

Minthogy éjfel táj elsőszóban esengetyűre rázott fel nyugtalan álomból, egy alsz zaklatott fel elhaldarván gazdaja üzenetét, mely abból állott, hogy egy beteg szénész gyors szerelmétől gyölytel s hogy siecssek, különben elvázik.

Rössz sejtelmeknél hajtvá, a beteghez siettem s a mint a szégyencesen berendezett szobába benyitoltam, egy veséges függargyertű világításán egy alakot vettem észre a szoba egy szögletében, mely inkább hasonlított egy fanesali ferdészhez, semmint emellett alakhoz. A betegség nem érdekelhetett az olvasót, s nem is untatom vele, ha nem egyszerűen elmondom a szívszagátó jelenet, melyet most nem a szénész, hanem az ember jászott el az elot színpadán — mint utolsót, de legnehezebb szerepét. Midőn az árnyhoz értem, egy reszkető kéz nyult felém a midőn arczába tekintetem, rémülten kiáltám:

„Zoltán!”

Készt megragadvá, éreztem gyenge kézszeritást, mi mellett mosolygósáig lygoztek. „Tudiam hogy itt telepedtél-e!” mondá gyöngye hangon.

„S még sem keresél fel?”

„Minék? A boldogtalan napok örökös leper-

felszabadító az ő igen vegyes táborát a terméketlen opposzió pusztaján keresztül. Sok baj érte már ezt a tábort, különféle járványok megtriktították sorait és csak nagy trónán volt megadva a vezérnek, hogy mannaival vendégelhesse meg embereit. Ha jókor abban nem hagyja nemzeti gyerekségét, akkor bizony elfelejthetik még újabb husz esztendőre, az igéretföldre ugyan nem teheti lábát.

Politikai hírek.

* *Pulszky Ágost államtitkár.* A hivatalos lap tegnapi száma közli dr. Pulszky Ágost országgyűlési képviselőnek vallás- és közoktatásügyi államtitkárára történt kinevezését. Pulszky Ágost kápráló parlamenti erő s teljesen hivatott arra, hogy a fontos politikai állásnak megfeleljen. Vele a mi niszterium a második tudós vezető-főnök nyeri. Az új államtitkár a közeli napokban fogja hivatalát elfoglalni, a mikor is a tisztviselő kar tisztelgő fog nála.

* *Lemondott Gössén.* Eszterházy herceg, soproni főispán állásáról lemondott.

* *Vilmos császár Magyarországon.* Berlini udvari körök megerősítik a „Kölnische Zeitung” ama jelentését, hogy Vilmos császár az idén is megérkezik Albrecht főherceg a bélyei erdőkben szeptember hó első napjaiban tartandó szarvasvadászatra és hogy a császár a meghívást elfogadja.

* *Bénelvényi oláh püspök.* A csernóvári görög-keleti metropolita főszentszéki Bénelvényi oláh püspök békelvényi beszédet tartott. Beszédében nyugalomra, hazafiságra és egyetértésre buzdította híveit. A templom főszentszéki követő banketten szintén bekés nyilatkozatként tett Meiana püspök Meiana tanácsjában többek közt a következőket mondott: „A nemzetiség kérdés Erdélyben nem oly veszélyes, mint azt állítják. Ő maga részéről az unió-törvényt helyesli, s az oláhok passzívait sőt kárhoztatja. Az egyházpolitikai javaslatoknál ellene volt, de a törvény előtt tisztelettel meghajlik.

gése végre megtört az emberi erő és az embert is oly közönyössé és a szívet oly fásultá teszi, hogy meg az ifjokori barátról is megfeledkeznek.

Mit felelhetnem volna ezen fájdalom kiadására? En tudtam, hogy csak nemes férfiak buszkésége tiltotta baráti viszonyokra hivatkozni s csak azért nem kerestél fel, nehogy azt tögynél fel róla, hogy arra támaszkodva terhenne kar esni.

Mindenket hallgattnak egy rövid peremig mely alatt villámgyorsasággal lebegett el lelki-szemem előtt ifjokori életünk, boldog napjaink, és ahogy sem tudtam elgondolni, hogy az itt élettem a körögyön fekvő elhunyt és testben mint lejártnak megtört ember az egykori pajkos, vig, jószívú és dalás ifjú lehessen, kit annyira szerettem.

Mintha csak arcomról olvasta volna le gondolataimat, egy fájdalom nyögés után, homlokát megemlítve, mintha a szomorú emléket akarta volna felolvasni, ismét megszólalt:

„Kérlek, hogy miként jutottam e sorra? Atyám egy néhány évet forinot hozott hátra, de gondolkodom — egy jó indulat, és jóakarattal, de felelte könyvemmel ember — ezen pénzre keveset vigyázott. Midőn a pénz hazahalhatott volna, akkor már teljesen oda is volt s gondolkodom so kora voltam be, hogy ő legkevesebb sem tudja, hogy hová lett. Különbem, téve hozzá mintegy vigasztalásul, saját vagyonával is így járt. Egy öreges ur volt, három öregedő leánygyermek; mindnyájan legjobban barátaim voltak; a mi maradt egyébből hátra, mint hogy velük sírjak s így részemről is a száraz fakutató kölcsönös szereltem és vonzalomban nedvesen megtartam? Különbem nem vagy az első, kinek tyetünkép elűtötték a pohár

Román dolgok.

A brassói áll. főiskola és a „Tribuna”.

A „Tribuna” idei 138-ik számában a „brassói magyar realiskoláról” következtetnek írja: „Egy tetszik, hogy a brassói magyar realiskola igen rossz — förté rea. — Ezt a dolgot a magyar iparos is megvallja. Ertesztőjeink kitűnik, hogy aig volt 4 tanuló kitűnő(6) és 48 meg-bukott a vizsgálaton. Ez valóban kevésbé kel-vező eredmény. Gör-kei, tanuló csakis egy volt.

Megnéztük a nevezett főiskola idei értősióját és annak 184-ik lapján „Az osztályozás eredmények összefoglalása” rovataiban azeket olvassuk:

1. Mindenben jeles s 8 osztályt egybefoglalva: 7, tehát e minten osztályzat nincs. (Honnan vette azt a „Tribuna”?)
2. Mindenben legalább jó: 16.
3. Mindenben legalább elégséges: 86.
4. Egy tárgyban elégtelen: 16.
5. Két tárgyban elégtelen: 6.
6. Több tárgyban elégtelen: 13.

Az egy és két tárgyban elégtelen 22 tan-szept. edzett polgármestert tohet.

E szerint több tárgyban elégtelen tanuló osztályismétlésre csak 13 utasították. Nem tudjuk tehát, hogy honnan vette a „Tribuna” a 48-bukott tanulóra és a 4 emintre vonatkozó adatokat.

A székelyi iparosok és a „Gazeta”.

Volt valaha a vasárnapi „Gazeta”-nak is egy „jó napja” és ez akkor volt, midőn a magyar lakosokból azt olvastuk, hogy a székelyi iparosok, a kiknek kiképzésére a magyar kormány olyan sokat(1) költött, kivándoroltak a szabad Romániába.

Jól tudta a hamis, hogy a vámbárok okozta azt, hogy Háromszéknegyelemből és a csángó falvakból kénytelenek voltak a kovácsok és székelymunkások közül többen nyakukba venni a világot, mert a nagy vámbot nem bírták volna fizetni s így nem a magyar, hanem a román kormány okozta a kivándorlást. Ezt is tudja, hogy most már ismét hazra fogunk térni a kivándorlástól Csárából, mert a vér vazzé nem válik. Örömet csak az zavarja a „Gazeta”-nak, hogy miért nem fordít annyit gondot a magyar kormány a zarándi műzők kiképzésére is, mint a székelyekre? Valószínűleg azért, mert ha a műzők iparosok fogának lenni, azok kivándorolva, soha sem térnek vissza.

Igaz, hogy a vasárnapi „Gazeta” azzal bíztat, hogy a műzők erősen megapuskolják a hazai föld-hely, a melyen születtek s hogy szegényes könyv-hatáiban könyveket áztattak kenyérkik elköltése mellett így koresegen:

„Fia pomea catedre rea,
Totu miá bine n’ tiera mea”.

Azaz: Bármilyen rossz a konyerem,
Hazám jobban szeretem.

Hát ha ez így van, akkor miért adja a szé-kely iparosok szájaiba ezt a bukuresti nótát:

„Dimboviza apa dulce,
Cin’ te bea, nu se mai duce.”
(Édes vizi Dimboviza,
Nem megy el az, ki a vizi itta.)

Jobban illetet volna azt a két nótát megfor-dítva kizsartni, t. i. az első a szé-kelyek, az utó-bbi a műzők szájaiba adni.

A megietemi ifjúságnak.

A „Tribunának” a diákok köréből azt írják, hogy a kolozsvári egyetem rektora a megietemről 38 diák szüleivel leveleket fog küldeni, melyek-ben felhívja, hogy bírák rá fiaikat, hogy tagad-ják el a Manifestulud és Apelulud. Nem hisszük véli a „Tribuna”, — hogy olyan szűk találkozza-nak, a kik fiaikat, oly szegényesre tettekre bí-rák, hogy megtagadják na azt, a mit állítottak és aláírtak nekik. Ezek után az illető ifjakhoz fordul és felhívja, hogy álljanak jól a gútn, mert nem ok az igazat, hanem a kormány, a mely őket üldözi. Ne te ne!

Tanügy.

Női kereskedelmi tanfolyam Fogarason.

Több oldalról hoznánk infanzat kérdése van szerencsén kortudomásra jutnánk, hogy az 1894/95-ik tanév elején a vezetésben álltáló főg. la-ny iskolával kapcsolatban a tanulók elegendő száma jelentkezése esetén női kereskedelmi szak-tanfolyam fog megnyitni.

E tanfolyamra felvételnek a polg. vagy felső népisiskolát végzett leányonvölgyek, vagy tekint-nélkül a korra azok is, kik a magyar nyelv-ből, szantából és földrajzból képzettségüket fel-vételi vizsgán igazolják; az ily felvételi vizsgálat daja 5 f.

Tanfolyam egész évre 50 frt, mely összeg havi előleges részletekben is fizethető.
A záróvizsga daja 3 frt.

„A szerencse vak, utjáb n elvéthetősé visz-sza mehet hozzád!” — mondam biztatólag.

„A szerencse oly utakon jár, merre én már nem járok, s ha elvéthetősé is hozzád, én majd mi hasznát nem vehetném. Elutaltam oly göröngyös volt, hogy nem kívánok belőle többet, annál ke-vevesebb, mert tudom, hogy mincsem gonoszabb ko-csis a sorom; a göröngyökön legkíméletlenebbül uti az emberek inát — nem nőzi a terhet, melyek huz a gyártyó ember s izgalmatlan ostrom, mely-nék esemő esika tapasztá úznak gyenge oldalaink-ból, ki nem fárad csapásában.

Egy kis szünet után ismét folytatta:

„Minden embernek jogában áll egy bizonyos ideig a boldogulást járni, csakohogy ezen jáfekőti ide-jén túl lejár, különben neveltségese tette ma-gát; én a boldogulást idején túl jártam. Színeset lettem, az is maradtam, de nem véveszt, s midőn ezt belátam, már késő volt más pályát választani. Életem így huz remények közt lezajlott. Tudod, mi az órákos várakozás? A mit tesz az, vámi? Mi-kor az órák dőgö szegény alább-bellől szűnik, mi-kor az állványt ján, mikor az estélyen és az utolsó remény az őj sötétségbe kialszik?

A nyolcar a fájó szív kifárad, de egyszersmind dacozan bukšie is; a fej megkönnyül, akaratné-kül is sokáig nem állhat ellen a esalódásnak; és mégis most, midőn érzem pályafutásom végét — dacára ezen esalódásnak, addom az ístent, hogy, habár művészet nem is, de kontár sem volt-am, hanem színész, a nemzet napzsámasa . . .

Egy ujult, még nagyobb foku romlásom vér-zes erejét annyira kimerítette, hogy lassan-lassan eszméletlen elcsúszott és ifjokori kedves jó paj-tisom egy mély sohajjal karjaim közt hantye be szemeti örök álomra.

Dr. . . th.

A tanfolyam tartama 10 hónap. A beiratások augusztus harmadik napján eszkoztöltek, a tanítás pedig szeptember 1-én veszi kezdetét.

Nem lesz talán felesleges megjegyezni, hogy az első tizenöt tanfolyamban 18 hallgató vett részt, kik közül 15 tette a zárvizsgálatot a nyert államérvényes bizonyítványt.

Bővebb értesítést a tanulóknak intelligens családoknál értesítették jól mellett való előnyösége tárgyban készséggel nyújt a jelentkezőknek előre a tanítás helyi polg. és középiskoláinak is kőla igazgatóságánál névelben.

Fogarasz, 1894. július 16. é.

Vérh. Mátyás,
igazgató.

Irodalom.

Ponori Thewrelek Árpád „Uj hangok” ezim alatt, dr. Szalkay Gyula, az „Országos állatvédő egyesület” igazgató-titkárának ajánlja, egy igen jó és halás munkát tett közzé, a melyben „Állat-érseket, szarítók s másféle” név alatt pompás verseket tesz közzé az állatvédelem érdekében.

Minden énekes könyvecskéi a legnevezetesebb ajánlások különösen a tanítóknak és a gyermekvilágnak, a következőkben folytatjuk a könyveskeket névelben foglalt közérdekű és a jobb érseket fejlesztése érdekében írt verseket:

Az állat kímé.

Miért vagyon kímé?
Szemed? Miért a bú?
„Van két fiam s o, néma
E két szegény fia!”

O jaj! de kérd az Istent:
Az 6 hatalma nagy.
„Hisz égen az Isten az, ki
Engem lakolni hagy.”

Mivel gyerekkoromban,
Az élet reggelén,
Sok-sok fiókamárnak
Nyelvét kivágtam én.

Nemak levének: ólt
Szulnók a bú.
Most engem ólt a bánat:
Nem szől a két fia!

Kegyetlenül lakoltam!
Gyerek, ki hallgatott
E nagy esapát, okál s ne
Kínózt az állatot!

Ipar, kereskedelem.

Ötödik iparostanulónak. A nagy, iz-közös földművelő-egylet a budapesti állami iparskólánál alapított 60–120 frtos ösztöndíjra pályázatot hirdet. Pályázhatnak oly, 15 éves korukát betöltött izraelita tanuló, a kik már nőtendékei az állami iparskólának, a kik már akarnak oda beépülni és oly iparosodók, a kik a közép iparskólánál felvételi vizsgát sikerrel kiálltak. Szükséges, hogy a belépni kívánók már megfelelő műhelybeli gyakorlatot bírnak. A felsorolt folyamódványok szeptember 10-ig nyújthatók be az egyeslet elnökségnek. (Dampjanich utca 48. sz.)

Kereskedelmi szerződésnek Romániától. A Romániától kötött kereskedelmi szerződés életbe léptetve alkalmából a kereskedelemügyi min. kir. miniszter u. 6 nyomtatású rendeletre a kereskedelemügyi min. vámosügyi által „Tájékoztató adatok Romániával való kivitelnek emelésére” ezim alatt kiadott füzetet az érdekeltek a brassói kereskedelmi és iparkamara iródtólaját szerzőkkel be.

Török öntöztés tárgyak kijavítása. Eddigelő azt hitték, hogy ha egy öntöztés tárgy eltört, hogy azt többé nem lehet kijavítani és azt mint hasznavehetetlen el kell dobni. Van azonban egy ragasztó, melyvel az elött részeket ismét összeláthat ragasztani. E ragasztó követő képpen lesz hasznosítva: Vegyünk 2 rész szalmakort, 1 rész tisztított kő és 16 rész szódavíz forogtat. Ezen alkotórészek egy mozárikában összekövejük és a ort tartasuk tökéletes szárazon. Ha aztán használni akarjuk, akkor súlyának huszaszoros mennyiségű tiszta vasfogással keverjük, az egészet megtörjük mozárikában, vízzel felöntjük, míg tiszta nem lesz, melyvel a tört részeket bekövejük és a tárgyat összeszárjuk. Bizonyos idő múlva a megrostozott helyek oly erősek és kemények lesznek, mint a többi fémrészek.

KÖLÖNFÉLÉK.

— Személyi hírek. József főherceg é. hónap 24-én Debreczenbe utazik, hogy megsejtelje a Debreczenben állomásozó honvédsapát. — Szógyány-Marich László osztrák-magyar nagykorú tegnapelőtt éjjel Hamburgon át Wykbe utazott. Távollétében Velies követési tanácsos vezeti az ügyeket.

— József Ágost főherceg Kiszénén. József Ágost főherceg Augusztus főhercegnével pénteken reggel Kiszénén érkezett, a hol birtokán hosszabb időt maradt. Vasárnap reggel több napi tartózkodása Kiszénén érkezett Lipót herceg hercege is. Augusztus főherceg édes anyja. A délelőtti mise után a főhercegi pár az azzal, majd a gyarmati erődbe ment, a hol estig őzbakokra vadászott. — Szterényi József, az orsz. iparskólák főigazgatója, tegnap városunkba érkezett a már jelzett, a csángók közzaszatási ügyének megbeszérlése érdekében a kereskedelmi kamarával tartandó értekezletre.

— Turóczi Adolf fővámgazdát pár nap óta körülbírók idők és itt a körülbelül lévő vámvámtalok megvizsgálását eszközi.

— Kinevezés. Molnár István brassói kir. törvényszéki jegyző ur, a nagykorú kir. jársbírhoghó albizsa nevezetett ki. Gratulálunk a jól megérdemelt előléptetéshez.

— A királyvár Balassa-Gyarmat. A király szeptember 17-én Nagy-Maroson át érkezik Balassa-Gyarmatra. Mint levelezők írja, Nagy-Marosról uralkodó bandériuma kíséri. A megyei bizottsági tagok egy része Rétságon, a másik része pedig a város határain csatlakozik a kísérezhez. Megalkultak már a különféle bizottságok és a 600 főből álló palórgárség is. A vármegyéi székházban, a hol 6 felség lakni fog, a szükséges átalakításokat már megkezdették. A honvédség főparancsnoka, József főherceg szintén részt vesz az ősi gyakorlatok és a Zichyék pompás kastélyában fog megsejtelni. Egy szóval Balassa-Gyarmaton lásszan készülnek a király rendkívül fényes fogadására.

— Üstállatbűlés. Udvarnok István tolekkönyvezett urat és családját súlyos csapás érte. Hétfőes leánykaja, Helena, egy nagyreményű és kedves gyermek, meghalt. Béke lengyen poirant! — Vettük a következő gyászjelentést:

Mélyen megzomorodott szívvel tudtuk meg, gyermekem és a nagycsalék nevében, hogy fidejtelhősen leányunk, Helena, életének 7-ik évében, 12. napán súlyos szenvedés után, ma este 10 órákor jobb létre szenderült. A drága halott hamvait folyó hó 18-án d. u. 5 órákor fognak a bolgárszert. E. k. sirket halottas hálzából örök nyugalomra helyezettük. Brassó, 1894. július 14-én. Udvarnok István. Udvarnok István szül. Jakab Sarolta.

— Uj divat. Egy pár nap óta az ugynevezett Bethlen-téren este fél 7 óra körül egy pár ember valami hosszú gummicsevelkelt öntözési próbálkozásokkal végezve, nem annyira az utat, mint a fákát öntözi, minék következtében a fák alatti padok egészen vízbe lesznek. Több idegen kérdésközvetésként kijelentették ugyan, hogy ezen sajátos öntözés tulajdonképpen botanikai gyakorlat a leendő öntözéskészítők, de hát nem lehetne ezen tanítást mások, talán reggel korán, és délután, a mikor nálunk az utak a téren valók, és a mikor az öntözés a ténylek is szükséges volna, fogantatnánk? Mert az az új divat, hogy nedves padokhoz szoktattassunk, nem jó divat.

— Rendőrségünk figyelmébe. Meleg időket dünk és a Bolonyától kezdve le a vasutis oly borzasztó porfellegek között közlekedik ki és be városunkba az idegen — hogy városunkat minden egynek, csak rendezett városnak nem tartja. Tegnap délután és ma úgy 2–3 óra között, mikor a legtöbb kősi jár a vasutis és vissza, látunk 2 embert, a mint a bolonyai főtton egy egy kártyával az árókból merítgetve a vizet, az utat öntözték szép kényelmesen, és azt 10 óráig tanneg is öntözték azt az utat; de hát miért nem

öntözték a vámtól a vasutis vezető ut ? Nem lehetne Lupa urral szembe is azt a mértéket alkalmazni, a mely alkalmaztatott Fuchsal szemben annak idején. Ugy tudjuk, a régi mérték még megvan, kérjük tehát alkalmazni.

— Brassóhó írják a „Tribuna”-nak, hogy mégis életrevaló vagynak mi. A „Brassó”-t Szterényi alapította, egy zsidó, a kit rögön felkarolt Koós, a kinek utóbbi cseme Pantu fordította sz. ez. Az lefordította Pantu özvegy rájázott, elcsalozott, Crassusnak 10 adalékot és még 30 romót rájázott, és elbeszélte fordított le és most is elgáz foglalkozik. Nem is akar megpöhögni, és a tollat bírja és fordítati valót talá a román szép-irodalomban. Erre a titulusra nagyon vágyik. Asia Deun!

Rendőri hír. Holnap, csütörtökön, f. hó 19-én az új katonai lovdebbéké foglalkoztat nagy távolságokon fognak tartani, mi ezenel köztudomású lesz.

— Tünetes pályázat. 108. posta- és távirdegyrakorokelőtt állásra hirdetett pályázatot a k. reszkedési, Crassusnak 10 adalékot és még 30 romót rájázott, és elbeszélte fordított le és most is elgáz foglalkozik. Nem is akar megpöhögni, és a tollat bírja és fordítati valót talá a román szép-irodalomban. Erre a titulusra nagyon vágyik. Asia Deun!

— Ez a vámtól a „Sieb, D. Tageblatt” és utána a „Tribuna” főföldeték, hogy homon szarmaznak Brassóban a vasuti balesetek a tramwayon. A feliratok mindenütt csak magyarul vannak, a melyet az utasok nem értenek s így nem tudják, hogy hogyan érzékeljenek. Milyen szótalanok azok a szobeli kollégák! Azonban nem tudják, hogy miért nem szaporodtak el annyira Brassómezőben a duvadak mint Szegedmezőben? No ezt mi is kiadhat. Mindezt tabákra csak annyit volt írni: „Jagel-Verbot”. A csángók és románok ezt jól megértették és puszták ragadva, csak azért is ledőltek a Jagelverbot! Azt a Cenzura miért nem (?) mennek a brassói magyarok és románok? Azért, mert nem drák a találat tartalmát: „Aufzug zur Zinne”. — Elhísz-e ezt valaki? Nem. Tehát a „Sieb, D. Tageblattnak” és „Tribunának” és ezt iszenük: „Ugyan ne izeljétek!”

A pápa egészségi állapota most állandón jó. Tegnap délután fogadta a pápa a francia katolikus ifjúság küldöttségét. Az ifjúság a pápát egy szép kintin állomán lelt meg. A pápa a napokban le fogja magán fényképtetést egy Jough német francia fiatalember által, ki elég szerencsés volt, hogy erre engedélyt kapott.

Idegenforgalom Brassóban.

„Korona”-szálloda.

Dimitriu Soran tanító, Bukarest.

„Nr. 1”-szálloda.

Bauer Ottó vámtiszt, Bpest. Mayer Gyula banktisztviselő, Bpest. Bieda László utazó, Frankfurt. Petrik Miklós mérnök, Bukarest. Michalewicz Oscar bérlo, Bukarest. Abramovics Béla tanár, Bukarest. Leonida Eliza magázónő, Bukarest.

„Union”-szálloda.

Schul Ad. kereskedő, Bukarest. Leftovics Manó kereskedő, Bukarest. Oprasnu János deák, Bukarest.

„Baross”-szálloda.

Müller Alfréd kereskedő, Bécs. Brenner Edmund magázónő, Bécs. Weinberger Samu utazó, Bécs. Friedman János utazó, Bécs. Reschitz Károly utazó, Prága. Jung József utazó, Pásk. Pisk Alfréd könyvvezető, Bpest. Kares Samu vendégfog, Segesvár. Fekete Mór kereskedő, Berlin.

„E rópa”-szálloda.

Kráhl Antalné magázónő, Szeged. Lammer Vilmos igazgató, Csákvá. Dr. Rosenberg János ügyvéd, Fogarasz. Rozsnyói Ottó ügyvéd, Ezséb utas. Dr. Alexi György tanár, Bpest. Kovács Márton utazó, Budapest. Blau Henrik utazó, Bécs. Gyárfás Edmund utazó, Bécs. Schaffer Emil és és kir. hadnagy. Böcs. Károly kereskedő, Galacz. Pappastellato Pál kereskedő, Braila. Valeriu kereskedő, Bukarest. Pavolska György tanár, Bukarest.

„Bukarest”-szálloda.

Dr. Schubo Tivadar tanár, Breslau. Abramovics Demeter tanár, Bukarest. Pásk. Moise tanár, Galacz. Mordan Dánes tanár, Galacz. Braun Arthur tartalékos hadnagy, Bpest. Müller Gusztáv kereskedő, Bécs. Singer Jakab kereskedő, Bécs.

Vasuti menetrend.

I. Vonatindítások.

Budapest felé: Vegyes vonat 508 reggel Gyorsvonat (Kolozsvárat) 2.45 d. u. Személyvontat 7.43 este. Expressvontat 8.45 d. u. 10.26 este.

Bukarest felé: Gyorsvonat 459 reggel. Express-vonat 514 reggel. Vegyesvonat 11— d. e. Gyorsvonat 219 d. u.

Sinaidól: Személyvonat este 6:18 (csak jun. 1-től, minden csütörtökön, ünnepe- és vasárnapon).

Kétdi-Vásárhely felé: Vegyes vonat 450 reggel. Vegyes vonat 850 d. e. Személyvonat 3:10 délután.

Brassó-Bertalanfaló Zernstere: Vegyes vonat 950 d. e. Vegyes vonat 513 d. u. Vegyes vonat 925 este.

II. Vonatérkezések.

Budapest felé: Személyvonat 8— reggel. Gyorsvonat (Kolozsvár) 40 200 d. u. Express-vonat (Aradon át) 507 reggel. Vegyesvonat 10:25 este.

Bukarest felé: Gyorsvonat 218 d. u. Vegyesvonat 701 este. Express-vonat 1019 este. Gyorsvonat 1037 este.

Sinaidól: Személyvonat 7:40 reggel (csak jun. 1-től, minden csütörtökön, ünnepe- és vasárnapon).

Prévidől: Személyvonat eskis püenteken 7:01 reggel.

Kétdi-Vásárhely felé: Vegyes vonat 8:19 reggel. Személyvonat 150 d. u. Vegyes vonat 7:20 este.

Zernstől Brassó-Bertalanfaló: Vegyes vonat 7:11 reggel. Vegyes vonat 119 d. u. Vegyes vonat 8:06 este.

A budapesti értéktőzsde árjegyzései

1894. július hó 17-én.

Magyar aranyárjárdék 4%	121.—
Magyar koronárjárdék 4%	96.25
Magy. vasúti kölcsön aranyban 4%	128.—
Magy. vasúti kölcsön ezüstben 4%	101.75
Magy. k. vasút áll. kötv. 1876-ból	124.—
Magy. földterh. kötvény 4%	95.25
Halmiérési jog megváltási kötvény	100.—
Hortv. salamon földterh. kötvény	96.—
Magy. nyerevény-sorsjegyei kölcsön	149.50
Tiszaszab. és szegedi sorsjegyekölcsön	142.25
Osztrák járádék papírban	98.25
Osztrák járádék ezüstben	98.—
Osztrák járádék aranyban	121.50
Osztrák koronárjárdék 4%	98.—
1860. évi osztrák államrészvény	146.50
Osztrák-magyar bankrészvény	1000.—
Magyar hitelbank-részvény	442.75
Osztrák hitelintézet részvény	334.50
Osztr.-magy. államvasúti részvény	241.25
20 frankos arany (Napoleon'or)	990.—
Németbirodalmi márká	61.15
London vista	124.50
Páris vista	49.45
20 márkás arany	12.23

Nyitlér.

(Ezen svat alatt megjelölt közlönyökét nem vállal felelősséget a szerkesztőség)

Több figyelmet!

Tisztelt Szerkesztő ur!

Hogy itt Brassóban hogyan gondoskodnak „mérveid fények” úgy a lakosságra mint az idegenek jólétéről, annak illusztrálására szolgáljon két kis adat.

Az egy néhány nap óta uralkodó rekedős légység miatt most csak a hűvös estéken lehet egy kisssé üdülni. Kilencz óra felé a város lakói — úgy veszem észre — vándorcsapatokban vonulnak ki a sétányokra, hogy ott 1—2 órát töltsenek el valamely padon. És ez igazán élvezetesnek menne, ha ugyan menne; de egyáltalán nem megy.

Mert már 9 órákor vonulnak végig a város utcáiban szép számban ama bizonyos hordos-koskók, oly iszonyú büzt tojósztve, hogy menekülni sem lehet előle; s ha mára eléri, szerezésénél ember, kinek között az alsó vagy Bethlen-sétányt, ott le nem állhat, mert a példás utcai öntözés következtében valamennyi padról csak úgy csurog a víz.

Ily apróságokból tűnik ki legjobban, hogy az idegenforgalom emelése itt átes frásis, vagy idegen fogalom; azonban minden elkövetnek, hogy az idegenforgalom mind sikeresebben — csökkenessenek.

Tisztelettel

Idegen.

Egész selyem, mintázott Foulardokat

(mintegy 450 különféle fajban), méterenkint 75 krtól 3 frt 65 krtig; valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krtig — sima, kockás, csíkos, világos, damaszkos minőségben (mintegy 240-féle diszpozit és 2000 különféle szín- s árnyalatban) szálit *postabőr* és *vámanentesen a privát megrendelői lakására*.
HENNEBERG G. (es. kir. udv. szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulónal küldetnek. Svájcba czímzett levelekre 10 krtos és levelező-lapokra 5 krtos bélyeg ragasztandó.

Laptulajdonos:

Dr. FISCHER AKOS.

Kiadó: A „Brassó” nyomdája.

Sz. 8429.—1894. alisp.

Pályázati hirdeménny.

Az üresedésben lévő sárkányi utmesteri állomás betöltésére ezenal pályázat hirdettetik.

Ezen állással összekötött állomások: 300 frt évi fizetés, 165 frt évi uti átlalány, 12 frt évi irodai átlalány, 6 frt évi szerzeménkrátár.

Felhívattam ennél fogva mindazok, kik ezen állomást elhyni óhajják, hogy a vármegye utmestereinek szolgálati viszonyáról, minőségéről és hivatalos teendőiről érvényben lévő szabályrendelet 3. §-a értelmében felszerelt és kellő bélyeg-elálatot fölmegváltványukat hozzáim f. évi július hó 30-ig beárólag nyújtsák be.

A határidő letele utáni beérkező folyadékokat figyelembe vétetni nem fognak.

Fogaraz, 1894. július 13.

218 (3—3)

Kapocszányi, alispán.

Nemes asztali rákót

elismert legkitünőbb delicatessa, asztali fajt, jótállás mellett, éle szállit Postakoszárban, 4 1/2 kg. súlylalt és bérmenten, vámentesen, utánvét mellett érkezik. 100 db szép levesrák 3 frt, 60 db, óriás rák két zsíros vastag ollóval 3 frt 70 kr, 40 db, sós-rák 5 frt és 32 prima solórák, kiválóatott gyönyörű állatok, 5 frt 50 kr

Freudmann és Társa

Stanislaus 226.

(Osztrák Galiczia)

HIRDETÉSEK

felvétetek

a kiadóhivatalban.

A felszámolás alatt álló

Első erdélyi bank Brassóban

felszámolás folytán üzemen kívül helyezett gözmalma örléményeiből nagyobb mennyiségű fimom faju lisztkészletét, nevezetesen 0., 1., 2., 5., és 4. számokban, igen előnyös árak mellett átengedi.

Szíves megkeresések kelneknek a

felszámolás alatt álló

„Első erdélyi bank Brassóban”
felszámoló bizottságához.

3—3

A „BRASSÓ” nyomdája

Kolostor-utczá 26.

ujjonnan berendezetlén, ajánlja magát

mindennemű

könyvnyomdai munkák

u. m.

könyvek, rőpiratok, körlevelek, táblázatok, falragaszok, árjegyzékek, meghívók, étlapok, gyógyszerelések, számlák, aljegyzési kártyák, névjegyek stb. stb.
gyors és pontos elkészítésére, izléses kivitelben s jutányos árak mellett.

Brassó, nyomata és kiadja a „Brassó” nyomdája — Grünfeld Vilmos.

Newyorki Germania

életbiztosító társaság.

Európai oszlály: Berlin, Leipziger-Platz 12. sz.

Magyarországi oszlály: Budapest, VII. Erzsébet-körút 54. sz.

Átlag 1893. deczember 31-én:

Ervényben lévő kötvények . . . 277 millió M.

Tényleges vagyon . . . 75,413.116 M.

Referenciákat ad
a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank.

a NEWYORKI GERMANIA életbiztosító társaság

magyarországi oszlályának

Erdély, Szilavonia, Horvátország és Bosznia! vezérképviselősege:

Brassó, Lensor 25. szám, I. emelet jobbra.

Telephon: 81. szám.

Ügynökök alkalmaztatnak.

(117) 16—